בין הדקלים

עלון קיבוץ עין הנמרץ 96 שנה להיווסד הקיבוץ

צה הגיע

מוזיאון הטרקטורים החדש נפתח בהשקה חגיגית

עלון מס' 4 (3429)

י"ב חשון תשפ"ז, 23 אוקטובר 2026

בין הדקלים
מאמרכת

כולנו ממלאים את חובתנו האזרחית ולא נמנעים מהמעשה. לא בוחרים – התוצאה: בכי לדורות

נ.ב. תודה למגיעים מחו"ל להיות שותפים.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

3	פרוטוקול הנהלת הקהילה
4-5	עוד יש מפרש לבן באופק
6-7	משולחן מש״א
8-10	חנוכת משכן הטרקטורים
11	על מטרות, הנהלות ונציגי ציבור
12	תודות למושון
13	תודות לעמוס
14	מועמד לתפקיד מנהל העסקים
15	סיכום שנת רחצה בבריכה הקהילתית
16-18	מהקיבוץ אל האולימפיאדה
19	שיר אחד בשבוע
20-21	דף תרבות
21	לבחור להיבדק
22	40 שנה של געגוע

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני.
פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.
כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה

ישיבה מספר 17/2026 מתאריך 12.10.2026

נוכחים: לביא ברזיו, קורן רביב, אורגד פרייזר, שי סט, שרון סיוון, מרטה מרדכי עמר, חנן כהן, חוה טבול. חסרה: טלי סגל.

1. **אישור פרוטוקול 16.2026. החלטה:** הפרוטוקול אושר.
2. **תקציב וועד מקומי- 2027.** מוזמנת: רונית קומינר/חשבת.
   טרם הצגת התקציב מסר שי דברי הסבר כלליים על מה הוא וועד מקומי, על זהות וועדים שקיימת בעין המפרץ (וועד הנהלה = וועד מקומי), ועל מהות תקציב הוועד המקומי והאצלת סמכויות שקיימת מהמועצה האזורית לוועד. רונית קומינר/חשבת הציגה את התקציב והסבירה את מרכיביו. ככלל מדובר בתקציב שזהה ברובו לתקציב 2026. **החלטה**: התקציב אושר. סעיף זה התקיים כישיבת וועד מקומי.
3. סעיף אישי.
4. **שונות**. נמסר דיווח על יוזמה ברוכה של הנהלת החשבונות להתחיל להוציא טופס רישום שנתי שבו יוכלו חברים לעדכן את פרטיהם האישיים (מצב משפחתי, ילדים, מקום עבודה וכדומה). הטופס יהיה מקוון וניתן יהיה למלא אותו באמצעות מחשב או טלפון חכם.

פירות נכסים

ביום חמישי 22.10.26 חולקו פירות הנכסים של שנת 2025 והופקדו בקופות השתלמות.

חברים- זו השנה הראשונה להפעלת הסדר שיוך פירות נכסים. בחודש האחרון הושקעו בנושא אין ספור שעות עבודה כדי להבטיח ולוודא שהדבר נעשה באופן החלק ביותר. למרות כל זאת, מדובר באופרציה מורכבת ביותר ועשויות לצוף בעיות כמו גם טעויות. אנו מבקשים מכם אורך רוח והכלה. בכל טעות - אם חלה - אנחנו כאן, ונטפל בכם בצורה הטובה ביותר. כעת, לאחר שמרבית התשתית של איסוף הנתונים הושלמה, מצבנו טוב יותר. לשנה הבאה נלך ונטייב את הביצוע.

אני רוצה להודות באופן מיוחד **לחיים פרי, קארן ממן, שאול גלאון**, לצוות העילית של הנהלת החשבונות ולצוות המסור של הוועדה ליישום הסדר פירות הנכסים.

שיהיה כולנו בהצלחה והנאה מהפירות - שי

הזמנה לאספת קיבוץ

אספה מס' 15, יום ב' 26.10.26 בשעה 18:00 במועדון. יו"ר האספה: יאיר צור. מזכיר האספה: שי סט.

סדר היום:

1. **קבלת חבר חדש לחברות מותנית.** מועמד – טוני רוזנפלד
2. **בחירת מנהל עסקי.** מועמד מומלץ ע"י צוות איתור והנהלה כלכלית – רועי נוריאל.
3. **אישור הארכת קדנציה יו"ר י.מ.א.** דירקטריון י.מ.א וההנהלה הכלכלית ממליצים לאשר הארכת קדנציה של חצי שנה לארנון אשד, יו"ר י.מ.א.

מצפים לראותכם, ועדת אספה – שלום ברמן, יאיר צור, יוסי בן אשר, שי סט

"עוד יש מפרש לבן באופק..." / איל רייז

ביחד עם סיון שלנו, "ילד השדה", נפתח כנס הדמוקרטים בגליל המערבי, בו השתתפו מעל 700 פעילות ופעילים, בידיעה שמדינה שבה נחייה מחר מושפעת מהבחירות שאנחנו עושים היום.

האלימות של מחנה הימין, בצעקות ואבנים, במהלך הכנס רק המחישה את העובדה שהצבעה אמיתית לדמוקרטים היא למעשה בחירה בדרך, באנשים, בערכים שלאורם אנו רוצים ונדרשים להיאבק לשינוי ולבחור ב"אמת" בקלפי.

החיבור בין מפלגת העבודה, מרצ, ארגוני מחאה כמחנה דמוקרטי גדול חיזקה מאוד את היכולת למקד את האתגרים המרכזיים לחברה בישראל, כולל המחויבות להתיישבות העובדת - קיבוצים, מושבים, מרחב כפרי, בדגש על עוטף עזה והצפון.

זה מורגש כבר היום - באנשים שלנו הפועלים בקק"ל, בהסתדרות הציונית והסוכנות היהודית, וזה חייב לקבל ביטוי גם בכנסת ובמשרדי הממשלה - ביום שאחרי.

הנבחרת של הדמוקרטים, נשים וגברים, אחרי פריימריז פתוחים ומעל 100 אלף מתפקדים, הראתה שהיא המפלגה היחידה שפועלת בהתאם למה שהיא מאמינה וחורטת על דיגלה - פגשנו את זה במלחמה, בשעות של כאב ואובדן, בצמתים כנגד ההפיכה המשטרית, בידיעה שמדינה יהודית ודמוקרטית אינה נמדדת רק בכוחה הצבאי אלא גם ביכולת של צעירים לבנות את עתידם במדינה דמוקרטית.

המיקוד בכנס עמד על התוכנית לצפון בהתייחס ל-13 אבני יסוד, שלכל אחת מהן תוכנית עבודה מפורטת לשיקום וצמיחה **כמשימה לאומית – לביטחון ותקווה** שעל הפרק:

1. עיגון וחקיקה - לתוכנית חבל תנופה בצפון, כולל תוספת תקציב של 15 מיליארד ₪ ל-5 שנים הקרובות.
2. ביטחון בגבול הצפון - בהתייחס לישובים, ביטחון לאומי ואישי והסדר מדיני.
3. דיור בר השגה ותמיכה בצמיחה דמוגרפית בשילוב הסכמי גג ופיתוח המרחב הציבורי.
4. השקעה בחינוך הציבורי - פורמלי ובלתי פורמלי, מורים ומדריכים בשילוב חברה אזרחית.
5. שירותי בריאות איכותיים ונגישים בגוף ובנפש.
6. פיתוח מעורבות אזרחית - שוויון מגדרי מלידה ועד זקנה.
7. חוסן כלכלי ותעסוקתי - בתעשייה, בעסקים הזעירים, מו"פ ותיירות.
8. פיתוח תרבות ואומנות תוך העצמה של היצירה המקומית.
9. פיתוח החקלאות ודאגה לדור העתיד של חקלאי ישראל - בדגש על חקלאות מתקדמת.
10. פיתוח מואץ של תשתיות תחבורה המחבר למרכז ומתמודד עם העומסים שהולכים וגדלים בצפון.
11. פיתוח תשתיות אנרגיה, בדגש על אנרגיה מתחדשת.
12. שיקום נזקי המלחמה תוך שמירה על שטחים פתוחים ואוצרות הטבע למען הדורות הבאים.
13. חיזוק מרקם החיים המשותפים - ערים, ישובים, בדואים, נוצרים, דרוזים, יהודים וערבים כאחד.

בשעה שהאתגר הוא לצמוח מתוך משבר, בהיעדר וועדת חקירה ממלכתית, מכונת הרעל שמפלגת את החברה - המנהיגות הנבחרת של הדמוקרטים, בהובלה של יאיר גולן, יודעת כי

הבחירות הפעם זה עניין קיומי, לצד הזדמנות של המדינה לבנות את האמון שנשבר ולקדם את העשייה, בהתבסס על בניית שותפות עם הרשויות, הקהילות וכלל התושבים הנמצאים כבר תקופה ארוכה בשדה של הפקרה.

ובנימה אישית - מעבר לכך שכל תמיכה במחנה הדמוקרטי היא מתנה חשובה, חשוב מאוד לכולם שתגיעו לקחת חלק בהצבעה, בתקווה שנוכל להקטין את החושך, להגביר את האור ולחזור לנשום בבטחה. כי הצלחה של הדמוקרטים היא הצלחה של כולנו כחברה.

לו יהי.

שלח לפרסום : שלום ברמן

נאבקים על הדמוקרטיה

עין המפרץ ויישובי הסביבה מגויסים כמשקיפים לשמירה על טוהר הבחירות בעכו. כ-25 מתנדבות ומתנדבים מעין המפרץ נרשמו ושובצו לקלפיות.
חסרים עוד, בדגש על המשמרת האחרונה לספירת הקולות.
זוג עיניים = מאות קולות. זו הזדמנות להיות חלק מהמאבק לשינוי!

לפרטים מוזמנים לפנות לדלית, שלום, אור, רמי

עצרת לקראת הבחירות

שלום לכן.ם,

זה זמן רב אנו מצויים במערכה על דמותנו ועתידנו כמדינה. רבים מאתנו יצאו לאורכה לרחובות ותרמו לכך שנותרה לנו האפשרות לשמור עליה כמדינה יהודית ודמוקרטית. כעת אנו בישורת האחרונה של מערכה זו ויוצאים בימים הקרובים ל"קרב על החיים" שלנו, ששיאו ביום הבחירות בשבוע הבא.

אם חס וחלילה לא נצליח להחליף את הממשלה בעקבותיו, נמצא את עצמנו במדינה שמאבדת צלם אנוש, את מעמדה בעולם וכזו שבמסגרתה יהיה קשה מאד עד בלתי אפשרי לקיים גם מערכות חיים ליברליות וקהילתיות כמו הקהילות שלנו – שערכיהן שונים בתכלית מאלה שישתלטו על המדינה במקרה כזה. מה גם שיש חשש גדול שיהיו רבים מקרבנו שבמצב זה יעזבו את הארץ – זאת בהמשך לתהליכים שכבר החלו לקרות בשנים האחרונות. כל אלה גם יחד מאיימים על עצם יכולתה של המדינה להמשיך ולהתקיים לאורך זמן.

שריקת הפתיחה של אותו קרב על החיים תינתן בשבת הקרובה, 24.10, בכיכר החטופים בת"א, בעצרת הנערכת ביזמת "מועצת אוקטובר", אליה יגיעו כל ראשי מפלגות האופוזיציה בקריאה משותפת להקמת ועדת חקירה ממלכתית של ההפקרה, המחדל והאסון הנורא של אוקטובר 23 – אסון שנמשך עד ימינו אלה.

אלדד שלם, מאבק הקיבוצים.

הביאה לפרסום – אור פלג.
הרשמה להסעה לעצרת – במקומי.

משולחן מש"א

תהליך איתור מנהל עסקים

בשבועות האחרונים התקיים תהליך איתור מנהל עסקים לקיבוץ. במסגרת התהליך, הצוות שעסק במשימה -

- עבר על הגדרת התפקיד
- נפגש עם אורון קושניר, מנהל העסקים הנוכחי ויעקב קפלן, יו"ר ההנהלה הכלכלית להבנת המערכת, הצרכים והאתגרים העומדים בפני המועמד שייבחר.

לאחר פרסום המכרז בקיבוץ, שני חברים הגישו את מועמדותם.

- המועמדים נשלחו לראיון עם פסיכולוגית תעסוקתית.
- צוות האיתור ראיין את שני המועמדים. במהלך הריאיון סיפרו המועמדים על עצמם, על התאמתם לתפקיד ואת תפיסתם את התפקיד.

צוות האיתור גיבש החלטה ולפיה המועמד המתאים לתפקיד מטעמו הוא **רועי נוריאל**.
שני המועמדים הגיעו לריאיון גם בפני ההנהלה הכלכלית. ההנהלה הכלכלית החליטה אף היא על רועי כמועמד המומלץ.

לתפיסתנו, רועי מביא עמו יכולות ותכונות הנדרשות לתפקיד -

- הכרות עם ענפי ותאגידי הקיבוץ.
- ניסיון מוצלח בניהול העסקי (פיתוח עסקי, ניהול פיננסי, יזמות ועוד)
- ידע בניהול משא ומתן.
- יחסי אנוש ועבודת צוות.

צוות האיתור וההנהלה הכלכלית מברכים על הגשת המועמדות של חברי קיבוץ לתפקיד משמעותי ומרכזי זה, וממליצות פה אחד על רועי נוריאל לתפקיד מנהל העסקים של הקיבוץ.

בברכה,
חברי צוות האיתור - יעקב קפלן, טלי סגל, זיו אטד, ניר בן סימון, גיל עומר וכרמית פלג.
חברי ההנהלה הכלכלית - יעקב קפלן, שי סט, אורון קושניר, מושון בן ארוש, ארנון רז, זיו אטד, ניר בן סימון, קארן ממן, ציונה הראל, לירון הריס.

קול קורא – צוות מוגנות מינית

חברות וחברי קיבוץ המעוניינים לקחת חלק בעשייה משמעותית ורגישה מוזמנים להגיש מועמדות לצוות מוגנות מינית בקיבוץ.

תפקיד הצוות:

- צוות מוגנות מינית פועל לקידום מרחב קהילתי בטוח לכלל שכבות האוכלוסייה (בגירים וקטינים), העלאת מודעות ומניעת פגיעות מיניות, וקידום יצירת תרבות קהילתית מכבדת ומוגנת.
- בניית תכניות מתאימות ומקצועיות בשיתוף אגף החינוך למניעת פגיעות מיניות בקרב ילדים ונוער.
- במקרים של פגיעה או חשש לפגיעה, הצוות מסייע במתן מענה ראשוני לנפגעים ולמשפחותיהם, ובליווי קהילתי מותאם המתבסס על נהלים וגורמי מקצוע רלוונטיים ובהתאם לחוק, לרבות מקרים בהם קיימת חובת דיווח.
- לצד המענה לנפגעים עצמם, הצוות יעסוק גם במענה לקהילה בהתמודדות עם השלכותיהם של אירועים מסוג זה תוך שמירה על פרטיות הנפגעים.

מבנה הצוות:

- הצוות יורכב מ-5 חברים נציגי ציבור אשר ייבחרו באספת קיבוץ לתקופת כהונה של 4 שנים.
- הצוות שיבחר יבחר את אחד/ת מחבריו ליו"ר.

דרישות התפקיד:

- יכולת הקשבה, רגישות והפעלת שיקול דעת.
- יכולת גבוהה לשמור על דיסקרטיות וסודיות.
- יכולת לפעול באחריות ובאיזון במצבים מורכבים ורגישים ביותר.
- פניות ונכונות ללמוד, לעבור הכשרות ולקבל ליווי מקצועי.
- מחויבות לערכים של מוגנות, כבוד ואחריות קהילתית.
- ניסיון מקצועי בתחום הנפש - יתרון אך אינו חובה.

סודיות וניגוד עניינים:

החברים בצוות זה מחויבים בשמירה קפדנית על סודיות והימנעות מטיפול במקרה שבו מתקיים ניגוד עניינים אישי, משפחתי או מקצועי. אופן ההתנהלות במצבים אלה ייקבע בנוהל עבודת הצוות.

כפיפות ארגונית: הנהלת קהילה.

משך קדנציה: 4 שנים.

אופן בחירה: הנהלת קהילה.

חברות וחברים המעוניינים להגיש מועמדות מוזמנים לפנות עד לתאריך ה- 26.10.26 למייל של שי mkehila@ein.co.il או לשמרית welfare@ein.co.il

הודעה חשובה לכל ההורים וחברי הקיבוץ/ עמר

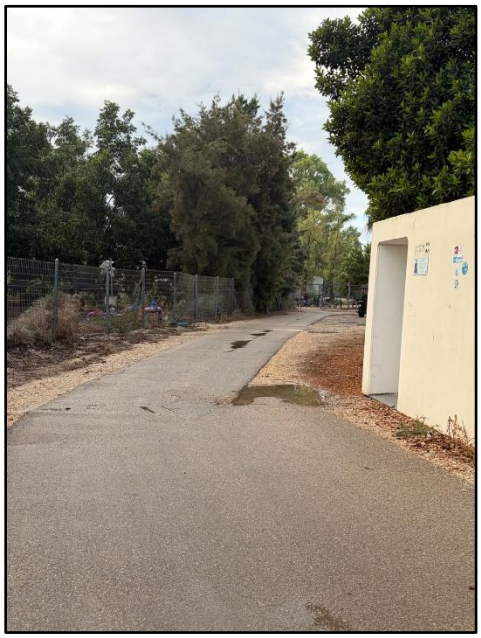

נבקש להבהיר באופן חד־משמעי: חל איסור מוחלט על כניסת רכבים לשביל הגישה לבית הספר לצורך הורדה או איסוף של ילדים.

האיסור תקף בכל שעות היום, הן בבוקר, בעת הגעת הילדים לבית הספר, והן בסיום יום הלימודים, בעת איסופם.

שביל הגישה מיועד לילדים בלבד, להליכה ברגל או לרכיבה על אופניים, ויש לשמור עליו פנוי לחלוטין מתנועת כלי רכב.

אין להיכנס עם רכב לשביל בשום מקרה לצורך הורדה או איסוף, גם לא לעצירה קצרה.

ההנחיה נועדה לשמור על בטיחות הילדים, והיא מחייבת את כולנו ללא יוצא מן הכלל.

אנא הקפידו על כך והימנעו מכניסת רכבים לשביל.

תודה על שיתוף הפעולה ועל שמירה על ביטחון ילדינו.

חנוכת משכן הטרקטורים

בערב שבת בשבוע שעבר נחנך משכנם של "וותיקי" הטרקטורים של קיבוץ עין המפרץ.
מצורפים הדברים שנאמרו במעמד פתיחת המשכן.

לול – אורווה – טרקטורים/ רמי בר זיו

לול - אורווה – טרקטורים - זהו גלגולו של המקום הזה.
מידי חג שבועות הרהרתי וחלמתי שיוסדר משכן מכבד ופעיל לטרקטורים הישנים שמשתתפים בטכס בגן התומר. המשבר אליו נקלעה האורווה הביא לסגירתה, והמבנה התפנה.
אומרים - יש להסתכל על משבר כהזדמנות לדברים חדשים ולצמיחה. **וכך עשינו**.

בדצמבר 2025 התכנסה חבורת חלוצים צעירים וצעירים פחות, וסיכמנו -

1. להסדיר את מבנה האורווה עבור הטרקטורים הישנים.
2. לפנות לקיבוץ לקבלת אישורים.
3. העבודה, ככל הניתן, תעשה בהתנדבות.
4. משכן הטרקטורים יהיה פעיל ונגיש כל השנה.
5. לוח זמנים לגמר ביצוע - חג השבועות 2026.

עמדנו במשימה והחלום התגשם!

שלוש רגליים עליהם נבנה החלום -

1. המורשת החקלאית המפוארת שלנו.
2. אוסף הטרקטורים הישנים ותחזוקתם לאורך השנים.
3. משוגעים לדבר, בעבר ובהווה, ומתנדבים רבים שנרתמו למשימה.

פתיחת המקום היא ציון חגיגי לעשייה ברוכה, וכבוד לקיבוץ כולו.
תודה ענקית לכל השותפים הרבים לדרך, לענפים, ולמנהלים שנתנו גב ; תודה גדולה למי שטרח והכין בטוב טעם, את הערב הזה, המיוחד והמרגש.
אסיים באמירה של יגאל אלון, שמאוד מתאימה למעמד – **עם (חברה) שאינו יודע (מכבד) את עברו, ההווה שלו דל, ועתידו לוט בערפל.** ועוד אמירה מהמגילה הקיבוצית שלנו - **"אנו מאמינים באדם ובאדמה"**.
מאחל שמשכן הטרקטורים יהווה מוקד חברתי וחינוכי פעיל, ולא פחות חשוב - איחולים לימים טובים ושקטים, ושסוף סוף ובקרוב נצא לדרך חדשה.

ואלה האנשים הנהדרים שלקחו חלק בהקמת משכן הטרקטורים וטיפוח הסביבה (מצטערים מראש עם מי שנתן יד ונשמט מהרשימה) :

פתיחת מוזיאון הטרקטור בקיבוץ עין המפרץ/ אורלי רוזנפלד

חברות וחברים, ותיקים וצעירים, בני משפחה ואורחים יקרים - ערב חג הוא הערב. חג של זיכרון, חג של שורשים, חג של ברזל ושל לב.

אנחנו עומדים היום על אדמה שיש לה סיפור של שכבות, כמו שכבות של זמן. בראשית עמד כאן לול, שבו אספו חברים ביצים בשעות הבוקר המוקדמות, בעבודה שקטה וצנועה שפרנסה את המשק. על יסודותיו קמה אורוות הסוסים שפעלה כאן שנים רבות - מקום של רכיבה, של ספורט ושל טיפול, שבו ילדים ומבוגרים מצאו כוח, ביטחון ונחמה על גבו של סוס. ועל חורבות האורווה, באותו מקום ממש, אנחנו מעמידים היום את הטרקטורים. וזה לא מקרה. זה מקום שתמיד היה בו לב, מקום שבו ידעו שגם לבעל חיים, וגם לחפץ שאחרים רואים בו סתם ברזל, יש נשמה שראוי לטפל בה באהבה.

כי לטרקטורים האלה יש נשמה.

הם הגיעו לעין המפרץ עוד לפני העלייה על הקרקע, עם תקופת הפלחה, כשקיבלה הקבוצה את שטחיה הראשונים לעיבוד. וכשעלו המייסדים על הקרקע, בלילה של חומה ומגדל, כשעין המפרץ קמה כיישוב העשרים וחמישה של חומה ומגדל, היו גם טרקטורים בשיירה. הם גררו, הובילו, ועזרו להקים בתוך שעות את הגדר, את המגדל ואת הצריפים. מאז עלו ראשונים אל השדה, ייבשו ביצות, וחרשו את אדמת עמק זבולון כשעוד הייתה בוץ ויתושים וקדחת. בגבם נבנה הקיבוץ.

מאיר שלו כתב בספרו "הטרקטור בארגז החול" על הקשר המיתולוגי כמעט בין הארץ הזאת לבין הטרקטור. הוא הבין מה שכל ילד קיבוץ ידע: שהטרקטור אינו רק כלי. הוא גיבור. הוא חלום. הוא הדבר הראשון שילד רוצה לטפס עליו, לשבת מאחורי ההגה ולהרגיש שהוא כבר גדול, כבר שייך.

ומכאן לגיבורי הערב הזה.

יגאל דפני, מרכז ענף המוסך. איש שהשמן בידיו הוא תעודת זהות, שמכיר כל בורג, כל גיר, כל שיעול של מנוע, ויודע שמכונה מטופלת באהבה תחיה לנצח.

בנימין הלפרין, עובד הגד"ש והחשמליה. נער חולם שמעולם לא הפסיק לחלום. מנעוריו אסף והציל טרקטורים מגרוטאה ומשכחה. כשאחרים ראו ברזל חלוד, הוא ראה נשמה שמחכה שיחזירו אותה הביתה.

כל מי שגדל כאן מכיר את זה. כל ילד קיבוץ היה אספן. בכיסים, מתחת למיטה בבית הילדים, בקופסת פח מאחורי הצריף, נאספו השמונצעס: בורג שנשר מהמחרשה, קפיץ מהמוסך, ידית חלודה. ההורים הביטו בזה וחשבו "שמונצעס, סתם חפצים". אבל לילד, כל שמונצע כזה היה אוצר. ויגאל ובנימין? הם פשוט לא הפסיקו. השמונצעס גדלו איתם, מבורג קטן בכיס עד טרקטור שלם על הבמה. אז הנה, הורים יקרים, ההוכחה: מה שנראה פעם כמו שמונצעס, הוא היום מוזיאון.

אבל חלום צריך מי שיניע אותו. וכאן נכנס **רמי בר זיו**, מרכז הגד"ש ומרכז המשק בדימוס, איש שהחקלאות זורמת בעורקיו ומכיר כל תלם בשדות עין המפרץ. אם יגאל ובנימין הם הלב של המוזיאון, רמי הוא המנוע שלו. הפרויקטור: הוא שחיבר בין האנשים, גייס את המתנדבים, פתח דלתות ויישר הדורים, עד שהחלום יצא מהמוסך והגיע לכאן. בלעדיו, הטרקטורים אולי היו נשארים אוסף. בזכותו הם מוזיאון.

כבני הדור השני למייסדים, השלושה קיבלו לידיים את הלפיד ולא כיבו אותו. הם הבינו שגם הטרקטור המשוכלל ביותר שיוצא היום לשדות עין המפרץ, נוסע בתלם שחרשו הראשונים. המוזיאון הזה הוא המתנה שלהם לנו, לילדינו ולנכדינו.

ומי מאיתנו לא מכיר את תהלוכת שבועות? הטרקטורים מקושטים בענפים ובפרחים, העגלות עמוסות ביכורים, הילדים על הארגזים, והמשק כולו עובר בסך בגאווה. ואותם טרקטורים בדיוק מובילים את התהלוכה עד היום. זו ההצדעה שלנו למפרנסי הקיבוץ: לאדמה, לעובדים, ולמכונות שנושאות איתן את העול. והיום ההצדעה הזאת מקבלת בית של קבע.

חברים יקרים, אני מזמין את כולכם להיכנס, להתבונן, ולספר לילדים על חומה ומגדל, על הלול ועל האורווה, על הביצות, על השדות ועל הלילות במוסך. ואם תמצאו אצלם בכיס בורג חלוד או קפיץ ישן, אל תזרקו. אולי זה המוזיאון הבא.

ולכם - יגאל, בנימין ורמי, ולכל המתנדבים שנתנו כתף: יישר כוח! שהמנועים ימשיכו לרעום בלב שלנו, ושהחלום של נערים אספנים ימשיך להצמיח שורשים בעין המפרץ לדורות.
מוזיאון הטרקטור – פתוח!

מלול לאורווה למשכן החדש של הטרקטורים הישנים / מתן

ב- 9.10.2026 נחנך ברוב עם המשכן החדש של הטרקטורים. אז בקצרה על המשכן ועל ההיסטוריה של נדודי האורווה עד לפירוקה ב- 2025.

אתר ראשון – בניין האורווה (ליד הפאב). במחצית 1941 אנחנו מדווחים בעלון כי וועדת הבניין מקימה אורווה. ב- 6.3.42 מדווח נתן דפני – סוף-סוף עברנו לאורווה החדשה. עם הזוג שקנינו בזמן האחרון יש לנו 4 זוגות עבודה. נוסף לזה 2 סוסות רכיבה. האורווה נסגרה כנראה בסוף שנות הארבעים כי לא היה יותר צורך בסוסים ובפרדות לעבודה בקיבוץ. ב- 1960 יש דיווח כי הייתה תכנית להכניס למבנה חדר נשק. מאוחר יותר זה הפך להיות מקום מושבם של חצרני הקיבוץ ומאוחר יותר לנגריה של יקי.

אתר שני – (מבנה שלא קיים היום, בערך במקום של הסככה הפתוחה שמצפון לאורווה. האם זאת הייתה העמדה הישנה?) – לא ברור התאריך המדויק בו החלה שם הפעילות. יש דיווח מ- 1968 על שיפוץ מבנה האורווה, אח״כ ב- 1970 אנו מדווחים כי הרוכבים בונים את האורווה. יש דיווח מ- 5.7.74 המבשר לנו שהרוכבים משפצים את האורווה ובונים בה 7 תאים לסוסים ומצוין גם יום חנוכת המבנה.

אתר שלישי – (הלול שהפך לאורווה) – בעלון מה- 1.3.91 נמסר שב- 30.12.90 עברה האורווה על סוסיה למבנה חדש. מעשה שהיה כך היה:

במחצית 1985 מחליטה המערכת המשקית שלנו להפוך את ענף הלול שלנו ללול מודרני עם אוסף ביצים אוטומטי. התוצאה הייתה שהענף ריכז את מאמציו בשלושה לולים. הלול הצפוני מזרחי ננטש.

בסוף שנות השמונים נכנס יצחק שקד לריכוז האורווה. ב- 27.4.90 הוא מוסר דיווח בעלון. בין דבריו: האורווה וחוג הרכיבה נמצאים בפינה הצפון מזרחית של הקיבוץ. האזור פרוץ בפני כל גנב מזדמן, המבנים במצב של התפוררות ומסוכנים לילדים ולסוסים. כבר מספר שנים אנחנו מבקשים לקבל את אחד הלולים. החלום התגשם והאורווה עברה ללול ששופץ.

ב-2025 נסגרה האורווה בהחלטת הקיבוץ. שוב עלתה יוזמה פרטית לשימוש במבנה הלול שהפך לאורווה. והפעם הוא שופץ והותאם למשכנם של הטרקטורים הראשונים של הקיבוץ שאנו זוכים לצפות בהם (נוסעים) פעם בשנה בחג הביכורים.

על מטרות, הנהלות ונציגי ציבור - הרהורים בעקבות שיחת הקיבוץ על החשמליה/ מתן

"שיאור באושר"

שיחת הקיבוץ האחרונה הזכירה לי הרצאה ששמעתי מפי פרופסור מיכאל פרי שעסקה בביטוי שבכותרת (שיאור — הישארות, קיום והישרדות לאורך זמן. באושר — לא הישרדות בכל מחיר, אלא קיום שהגורמים המרכיבים את הארגון מעוניינים בו ומרוצים ממנו). עולה שאלה עקרונית, מהי הצלחה של ארגון - מקסום הרווח, שליטה בשוק, או היכולת להמשיך להתקיים לאורך זמן באופן שכל המעורבים בו מעוניינים בו? במילים אחרות: האם חברה שמרוויחה כסף רב, אבל עובדיה אינם מרוצים, לקוחותיה מאוכזבים וספקיה נפגעים, היא באמת חברה מצליחה לאורך זמן? התשובה נמצאת בכותרת - **מטרתו של ארגון אינה רק למקסם רווחים, אלא לשרוד לאורך זמן תוך שמירה על שביעות רצונם של כל בעלי העניין — עובדים, לקוחות, משקיעים, ספקים והקהילה**.

הנהלות ונציגי ציבור בהנהלות

להנהלות שני תפקידים עיקריים – האחד, לסייע למנהלים בקבלת החלטות ולתת להם גב, והשני, להוות בקרה על תפקוד המנהלים והתנהלותם. נציגי הציבור, לאחר שנבחרו, אמורים להשתלב בהנהלות ולמלא שני תפקידים אלו. לדעתי יש להם שני תפקידים נוספים – להוות את הגשר שבין הציבור למנהלים ולשמור שזכויות החברים לא יפגעו. זה נכון גם לגבי ההנהלה הכלכלית, וקל וחומר לגבי הנהלת הקהילה. המשמעות המעשית של זה היא לשאול שאלות, לדרוש נתונים, להעלות דילמות, להתנגד במידת הצורך או לדרוש הבאת הנושא לדיון בפורומים רחבים ועד לשיחת הקיבוץ – זה אולי מאריך דיונים, פחות "יעיל", אבל זה יותר נכון בארגון קטן ואינטימי, חברתי במהותו, שבמרכזו אנשים, כמו הקיבוץ שלנו. זהו תהליך יותר הוגן ואפקטיבי, ולכן לטווח ארוך הוא בעצם יותר יעיל.

לסיום: בקטע של ה"שיאור" אנחנו די טובים ומוכיחים זאת שנים רבות. בואו נקח על עצמנו, כולנו, לקדם את ה"אושר"!

מפגש נשי בנושא גיל המעבר

ביום חמישי 29.10.26 בשעה 20:30 במועדון

גיל המעבר – גיל התבגרות שני – מזמן אתגרים חדשים והזדמנות למפגש עם הגוף והרוח.
מה ההסבר לכל השינויים? איך אפשר לעבור את זה? אילו טיפולים יש? מה מוכח? יש סיכון בטיפול? למי כדאי לפנות ולמה?

מפגש משולב עם ארבע נשות מקצוע מובילות בתחום:

מיקה קפלן מדקרת – מומחית בגיניקולוגיה סינית, צמחי מרפא ופטריות מרפא, בעיסוי בטן "סובאדה" ובדיקור קוסמטי	**דניאל יצחקי** פיזיותרפיסטית רצפת האגן, שיקום וכאב כרוני. מאמנת כושר ופילאטיס
נעמה בירן בן לולו דיאטנית קלינית עם ניסיון והכשרות בתחום השיקום, הבריאטריה, גיל המעבר ואנדומטריוזיס.	**ד"ר דורית פז** רופאת נשים מומחית, מטפלת מינית מוסמכת, אורוגיניקולוגית, מקימת מרפאת 'לבה' בקרית טבעון.

תודות למושון/ שי סט

מושון יקר,

עם סיום תפקידך כמנכ"ל קבוצת י.מ.א., אנו, אנשי עין המפרץ, מבקשים להביע תודתנו לך. תודה על שנים ארוכות של עשייה, אחריות ונתינה, שהותירו חותם עמוק על המפעל, על המשק ועל הקהילה כולה.

דרכך בעין המפרץ החלה עם גרעין הנח"ל "סנונית". מכל חברי הגרעין נשארתם בסוף רק שניים, וב-18 ביולי 1981 התקבלת לחברות בקיבוץ. כאן הקמת את ביתך עם סיגל, וכאן עבדת שנים רבות במדגה, בעבודה קשה בבוץ ובמים, בקור ובחום. במדגה צמחת מעובד לרכז הענף, ומשם המשכת לניהול השיווק בארגון מגדלי הדגים הארצי.

לצד העבודה היית תמיד שותף להחלטות הגדולות של הקהילה: חבר בוועדת משק כבר ב-1987, ומעורב בתהליך ההפרטה, בתוכנית האב, בבנייה ובדאגה לחברים בעלי צרכים מיוחדים. בין 2004 ל-2013 עמדת בראש המשק והעסקים של הקיבוץ, ובשנים אלה הנחת יסודות שעליהם אנו נשענים עד היום.

באוקטובר 2013 קיבלת לידיך את הנהגת י.מ.א., המפעל המרכזי של הקיבוץ, אחרי למעלה משלושים שנה של ניהול בידי תובל צור. ידעת שזו אחריות כבדה: לא רק לרמת החיים של חברי הקיבוץ, אלא גם לפרנסתן של כ-350 משפחות עובדים ולחברות הבת, אריזות שדרות וימא-רבסל. אף שהגעת מתחום אחר, למדת לעומק את עולם הקרטון הגלי, הייצור, השיווק והפיתוח, והובלת את המפעל בתבונה ובאחריות.

השנים לא היו פשוטות. היו מבצע "צוק איתן" - שבמהלכו המשיכו המפעל ועובדי שדרות לעבוד ולספק את הסחורה ללקוחות - תחרות קשה בשוק, משבר בחקלאות, ואחר כך מגפת הקורונה וטלטלות כלכליות. בכל אלה ידעת לשמור על יציבות, ובמקביל להוביל השקעות ותוכניות פיתוח. תחת ניהולך הגיע י.מ.א. להישגים ולתוצאות מרשימות, ואיתנותו היא כיום עוגן לביטחון הכלכלי ולשקט הנפשי של כולנו.

מעבר להישגים, זכינו להכיר אותך כאדם: חבר אמיתי, טוב לב ורגיש, בעל תושייה וראייה למרחוק. ידעת לרדת לפרטים הקטנים ולהכריע בהחלטות הגדולות, לשתף את המנהלים והעובדים ולהקשיב לכל אחד. מעולם לא התנשאת ומעולם לא נרתעת, ותמיד הסתכלת על כל אדם בגובה העיניים. כשנכנסת לתפקיד אמרת שהסוד של י.מ.א. הוא האנשים שבו, ואתה עצמך היית הדוגמה הטובה ביותר לכך.

מושון, על כל אלה ועל עוד, תודה. אנו מאחלים לך, לסיגל ולכל המשפחה בריאות טובה, נחת ושנים רבות של שמחה. אנו בטוחים שנמשיך ליהנות מניסיונך, מחוכמתך ומחברותך גם בשנים הבאות.

תודה חבר.

בשם קהילת עין המפרץ - שי

תודות לעמוס

עמוס יקר, ממזרונים ועד חותמות – תודה על הכול!

יש אנשים שעושים את העבודה שלהם, ויש אנשים שמביאים איתם לעבודה משהו שהוא הרבה מעבר לתפקיד. כזה הוא עמוס שלנו. לאורך השנים, עמוס היה האיש שאפשר לפנות אליו כמעט בכל בקשה. ממזרון חדש למיטה, דרך כיסא לאופניים של הנכדים, מוצרי חשמל, חותמות למשרד, הזמנות לענפי הקיבוץ, מסמכים לעורך דין, ועד מכתב רשום שצריך להגיע לדואר. בקיצור, מה לא? נדמה שלא הייתה בקשה גדולה מדי, קטנה מדי או משונה מדי עבור עמוס.

אבל מה שבאמת הפך את עמוס למיוחד הוא לא רק כל מה שעשה, אלא **בעיקר איך שעשה את הדברים.** תמיד בנועם, בסבלנות, במקצועיות ובשקט האופייני לו. בלי לעשות עניין, בלי הרבה רעש, פשוט לדאוג שהדברים יקרו. תמיד זמין, תמיד נכון לעזור, ותמיד עם התחושה שיש על מי לסמוך.

עבור רבים מחברי הקיבוץ, ובמיוחד עבור החברים הוותיקים, עמוס היה הרבה יותר מרכז קניות. הוא היה כתובת מוכרת, פנים טובות ואדם שאפשר לפנות אליו בידיעה שיקשיב, יעזור וימצא פתרון. והרי בסופו של דבר, אלו בדיוק הדברים הקטנים שעושים את החיים בקיבוץ לנעימים וטובים יותר. הידיעה שיש מישהו שרואה את הצורך, דואג ומטפל, ועושה את כל זה מכל הלב.

עמוס יקר,

עכשיו, כשאתה יוצא לגמלאות, אנחנו רוצים לעצור לרגע ולהגיד לך תודה. תודה על כל הקילומטרים שנסעת, על כל ההזמנות שאספת, על כל הסידורים שביצעת, על כל הבקשות שנענית להן, ובעיקר על האדם שהיית לאורך כל הדרך.

אנחנו מאחלים לך שהפרק החדש יהיה מלא בבריאות, בשמחה, בנחת, בזמן למשפחה, לתחביבים ולכל מה שתמיד רצית לעשות ולא הספקת. אחרי כל השנים שבהן דאגת להביא לכולם את מה שהם צריכים, **הגיע הזמן שתדאג גם לעצמך ותיהנה מכל מה שמגיע לך.** ואם מדי פעם תעבור ליד מחסני חשמל, אנחנו מקווים שתזכור שהפעם אתה ממש לא חייב להיכנס...

עמוס, תודה גדולה מכל הלב, על הכול!

בהערכה רבה ובאיחולי פרישה נעימה ומאושרת,
מכולנו, חברי הקיבוץ והענפים

מזל טוב
ל**שוש עמית וטיבי עמית**
להולדת הנינה

נעמי

בת ל**יהונתן ועדי**
נכדה ל**אביטל ומיקי**

שתזכו לאושר, בריאות ונחת
מכל בית עין המפרץ

מהתקשורת

לכל החברים שלום,
נחתם הסכם עם חברת "yes". כל החברים שנרשמו בלוח המודעות להצטרפות, בימים הקרובים יצרו איתכם קשר להסדרת המעבר.

תקשורת
אגף תשתיות
קיבוץ עין המפרץ

מועמד לתפקיד מנהל העסקים/ רועי נוריאל

שלום חברות וחברים,

ברצוני לספר לכם קצת על עצמי לקראת שיחת הקיבוץ והצגת מועמדותי לתפקיד מנהל העסקים הבא של הקיבוץ.

למי שטרם מכיר, שמי רועי נוריאל, חבר קיבוץ עין המפרץ. אני גר בקיבוץ משנת 2000, בן 50, נשוי לרותם ואבא לעמית, שירה וגלי.

החלטתי להציע את מועמדותי לתפקיד לאחר מחשבה רבה, מתוך רצון לתרום מהניסיון והיכולות שלי לעסקי הקיבוץ. אני מכיר היטב את העסקים ואת המבנה הארגוני, מכיר מקרוב את מנהלי העסקים (ובחלקם אני אף מכהן כדירקטור), ומאמין ביכולתי לסייע להם לצמוח ולשפר את התוצאות שלהם.

בשנת 2023 התחלתי לעבוד כמנכ"ל "מראה המפרץ" – המרכז המסחרי מחוץ לקיבוץ. מדובר בתאגיד בבעלות משותפת ועסקים נוספים בתחום הנדל"ן (50% עין המפרץ ו-50% משפחת סיאנס, הבעלים של רשת C Hotels).

בתפקיד זה רכשתי ניסיון עשיר בניהול נדל"ן מסחרי, פיתוח עסקי, ועבודה מול רשתות קמעונאיות המובילות בארץ ; הובלתי ניהול פיננסי ותקציב מקיף ובקרה על תקציבי הארגון, תוך עמידה ביעדים ושיפור הרווחיות.

בשלוש השנים האחרונות החברה נמצאת בצמיחה מתמדת, את שנת 2026 נסיים ברווח הגבוה ביותר מאז הקמת המרכז המסחרי, עם גידול מצטבר של 35%, וזאת בתקופה מורכבת של מלחמה וחוסר יציבות כלכלית. בימים אלו אני מקדם את פיתוח ושיפוץ המתחם, הכולל הרחבה ובנייה מתוקף תב"ע חדשה, תוספת של כ 4,500- מ"ר שטחי מסחר ותעסוקה, ומיצוי מיטבי של זכויות הבנייה.

בין השנים 2000 ל-2023 עבדתי בקבוצת יונייטד של האחים אדרי (הבעלים של הסינמה סיטי וחברת הפצה של בידור ופנאי הגדולה בארץ). עבדתי בחברה 23 שנים, התקדמתי מסוכן מכירות צעיר לתפקידי ניהול, ומשנת 2006 כיהנתי כסמנכ"ל מכירות של חברת ההפצה, ניהלתי את כל מערך המכירות והלוגיסטיקה של החברה.

ניהול המכירות והלוגיסטיקה כלל ניהול של מנהלי מחלקות ועובדים רבים בתוך החברה, בניית תקציבים לכלל המחלקות, קביעת יעדים וניתוח דוחות.

יש לי ניסיון רב בתפקידי ניהול, מכירות ופיתוח עסקי, הכולל מינוף הפוטנציאל העסקי, הגדלת מעגל הלקוחות והרווחיות בשוק דינמי, ניהול משא ומתן וסגירת הסכמי סחר וספקים. אני יודע לזהות הזדמנויות עסקיות ולמנף אותן לטובת העסקים, יש לי קשרים טובים וניסיון בעבודה מול המועצה המקומית וגורמי חוץ נוספים. אני מאמין בעבודת צוות ובשיתוף פעולה ככל שניתן, אך יודע לקבל גם החלטות קשות כשנדרש. אני עובד באופן מסודר ויורד לפרטים, מציב מטרות ותוכניות עבודה ברורות ומוביל לשיפור מתמיד בתוצאות לאורך זמן.

לצד הניהול השוטף של עסקי הקיבוץ, אקח על עצמי חשיבה מחודשת על המבנה הארגוני בעין המפרץ : אפיון תחומי הפעילות (חקלאות, תעשייה, נדל"ן, יזמות ועוד), בניית צוותים מקצועיים, ואיתור וטיפוח דור מנהלים צעיר מתוך הקיבוץ.

הקיבוץ והקהילה יקרים לי. בשנים האחרונות לקחתי חלק בצוותים מגוונים, ואני מרגיש מוכן לאתגר משמעותי הזה.

אשמח לתמיכתכם.

תודה, רועי

בכל שאלה, אני זמין תמיד בנייד : 0546-530310

סיכום עונת הרחצה בבריכה הקהילתית/ מיכל ואורלי

שלום לכולם,

עם סיום עונת הרחצה זה הזמן לקפל ולאפסן את הציוד, זמן להתבונן ולבחון את עונת הרחצה שחלפה, הצרכים, הבקשות... ובהתאם לבנות תוכנית עבודה ותוכנית השקעות. נשתף שאנחנו עושים כפי יכולתנו להתנהל ברגישות תוך התייחסות למגוון הצרכים שעולים, אם מקרב המתרחצים ואם מקרב עורכי האירועים בבריכה. מעונה לעונה אנו מכוונים להתייעלות ומתן שירות עבורכם, למדים דרך חוויית הצרכים, הפניות שלכם וחוויית המציאות היומיומית בבריכה.

גם העונה הבריכה הייתה בתפוסה גבוהה, בעיקר במהלך יוני-ספטמבר. כמה משמח היה לראות את הבריכה שוקקת חיים, כך גם ביחס לאירועי החברים והענפים לאחר שעות הפעילות. אלו בשורות נפלאות מבחינתנו, שהרי זוהי מטרת הבריכה - לשרת אותנו, חברי הקהילה, בעונה החמה.

לסיום נרצה להודות **לדגן אסף ואיתמר אביטוב,** המצילים היקרים שלנו. תודה על שירותי הצלה מקצועיים ואדיבים, תודה על האכפתיות ותשומת הלב לפרטים, קטנים כגדולים.

בעונה זו, כמו בקודמותיה, נהנינו משיתוף פעולה עם התרבות והפקנו יחד מגוון אירועים מהנים ומפנקים להנאת כולנו. בהזדמנות זאת נודה **לדנה רווה** על שיתופי הפעולה המבורכים.

לקורן, מנהל תפעול הקהילה, תודה על הליווי המקצועי והיצירתי, הזמינות, התבונה והאמון.

לאורית שק, אשר במקצועיות וסובלנות מנהלת עבורנו את רישום האירועים והחיובים בבריכה.

כמו כן נרצה להודות **לאלון פרטליס וצוות הנוי** על עבודתם המסורה, המקצועית והלבבית, כדי שהבריכה תמשיך להיות פורחת, צבעונית ומזמינה.

תודה נוספת **לשי ליסאי וצוות החשמליה,** כמו גם **לאילן שחף וצוות התשתיות**, על שירות מקצועי ואדיב לאורך העונה.

ולסיום - **תודה מיוחדת לכם החברים**, המתרחצים, השחיינים והמבלים בבריכה. תודה על הפירגון, המילים החמות, העצות המועילות ומאור הפנים. אתם בבחינת הרוח הגבית שמעצימה ומזינה את המוטיבציה שלנו לעשייה.

להתראות בעונה הבאה!

מהקיבוץ אל האולימפיאדה – יהב גבע מכוון לבריסביין 2032/ דפי

בגיל 18 יהב (בנם של **נועה גבע וחנן בן חמו**) כבר זכה באליפות ישראל, הגיע לצמרת באליפויות אירופה והעולם ומכוון למדליה בינלאומית ולמשחקים האולימפיים. עכשיו, כדי להמשיך להתקדם, הוא זקוק גם לתמיכה שתאפשר לו לממן את הדרך לצמרת.

הכול התחיל בכיתה ג'

"את דרכי בעולם השיט התחלתי בכיתה ג', בזכות דוד שלי, אחיה של אמא, שעבד במועדון השיט בעכו. הוא לקח אותי ואת הבן שלו להתנסות בדגם מתחילים. שנינו התלהבנו, וכעבור כמה חודשים הצטרפו אלינו ילדים נוספים מהקיבוץ ונוצרה לנו חבורה. שנה לאחר מכן עברנו לדגם מתקדם יותר. כמעט כולם פרשו, אבל אני המשכתי. כבר אז ידעתי שזה מה שאני רוצה לעשות .

במהלך שנות בית הספר היסודי התקדמתי בין דגמי השיט — מירוקים לפיברים ובהמשך ללייזרים. השתתפתי בתחרויות ארציות והגעתי למקומות גבוהים. השיט הלך ותפס מקום מרכזי בחיים שלי."

מתי הבנת שהשיט הוא יותר מחוג? "בכיתות ו'–ז' שטתי בדגם פיבר והייתי ברמה טובה, אבל בתחרויות הארציות לא הצלחתי להגיע להישגים שרציתי. החלטתי לעבור לדגם לייזר 4.7, והשינוי הזה הביא איתו קפיצת מדרגה משמעותית.

במקביל התחלתי לקבל ליווי של פסיכולוג ספורט, וזה שינה לי את הדרך שבה אני מתייחס לשיט ולתחרויות. בכיתה ט' כבר ניצחתי בכל התחרויות שבהן השתתפתי. אחר כך עברתי לדגם לייזר רדיאל. גם שם הייתי צריך להסתגל מחדש ולהתמודד מול יריבים חזקים, אבל הצלחתי להתברג בין השייטים המובילים בצי ולנצח בסדרת תחרויות."

באליפות העולם התחלתי בצורה בינונית, אבל הצלחתי להשתפר מיום ליום. לפני היום האחרון כבר דורגתי במקום השמיני, ולפני השיוט האחרון עליתי למקום השישי. פתאום הייתה לי אפשרות ממשית להילחם על מדליה.

להכיר את הפער בין הארץ לעולם

"בכיתות ט'–י' יצאתי בפעם הראשונה לאליפויות אירופה והעולם. סיימתי במקומות 40–50 מתוך כ-250 משתתפים. אלה היו תחרויות חשובות, אבל הן גם המחישו לי עד כמה הרמה הבינלאומית גבוהה."

איך הרגשת כשגילית שההצלחה בארץ לא בהכרח מתורגמת להצלחה בעולם? "זה היה מבאס. הבנתי שהרמה שלי עדיין לא מספיק גבוהה ביחס לשייטים הטובים בעולם, ושיש לי עוד הרבה עבודה לעשות. מצד שני, זה גם גרם לי להבין מה אני צריך לשפר.

בסוף שנת 2025 התנסיתי לראשונה בדגם הבוגרים, והתאמנתי במשך שלושה חודשים לקראת אליפות אירופה. בארץ עדיין לא הייתי בין המובילים בדגם הזה, אבל דווקא הפער הזה נתן לי מוטיבציה להשתפר.

באליפות עצמה שטתי טוב וסיימתי במקום העשירי בקטגוריית עד גיל 19. מבחינתי, זה היה ההישג הבינלאומי המשמעותי הראשון שלי. מעבר לתוצאה, צברתי ניסיון חשוב בהתמודדות מול צי של שייטים בוגרים, ברמה אחרת מזו שהכרתי עד אז.

חזרתי לארץ מרוצה ועם טעם של עוד. הרגשתי שאני מסוגל להגיע רחוק יותר, ורציתי להמשיך להתקדם."

אליפות ישראל, אכזבה באירופה וכמעט מדליה בעולם

"שנת 2026 הייתה שנה מאתגרת. בגלל המלחמה, רבות מהתחרויות בארץ נדחו, וכשהתאפשר לחזור ולהתחרות, נוצר לוח תחרויות צפוף במיוחד. בנוסף הייתי בשנה האחרונה שלי בלימודים. ניגשתי לבגרויות ב-5 יחידות במרבית המקצועות, עבודות, שיעורים פרטים שתמכו בהיעדרויות שלי... בקיצור לו"ז מטורף.

מאוד רציתי לזכות באליפות ישראל. התאמנתי הרבה, ובסופו של דבר הצלחתי לעשות את זה! הזכייה הייתה משמעותית עבורי ונתנה לי ביטחון לקראת הקיץ, שבו תכננתי להשתתף באליפויות אירופה והעולם.

באליפות אירופה, שנערכה ביוון, סיימתי במקום ה-11. הייתי קרוב מאוד לעשירייה הראשונה, אבל לא הצלחתי להשיג את התוצאה שקיוויתי לה. חזרתי לארץ מאוכזב, אבל גם נחוש להפיק לקחים ולהגיע מוכן יותר לאליפות העולם בדנמרק."

מה קרה באליפות העולם? "התחלתי את התחרות בצורה בינונית, אבל הצלחתי להשתפר מיום ליום. לפני היום האחרון כבר דורגתי במקום השמיני, ולפני השיוט האחרון עליתי למקום השישי. פתאום הייתה לי אפשרות ממשית להילחם על מדליה.

ואז, בשיוט האחרון, קיבלתי עונש מהשופטים, ובסופו של דבר ירדתי למקום ה-13. זה היה הרגע הכי כואב בקריירה שלי. הייתי כל כך קרוב להישג גדול, ופתאום הכול השתנה בשיוט אחד. קשה מאוד להתמודד עם תחושה כזאת אחרי חודשים של אימונים והשקעה.

אחרי התחרות לקחתי פגרה. הייתי צריך זמן לעכל את מה שקרה, להבין מה אני יכול ללמוד מהחוויה ולחשוב במה אני צריך להשתפר. לפני כחודשיים חזרתי לשוט, וכעת עברתי סופית לדגם הבוגרים — לייזר סטנדרט. אני מתאמן עם נבחרת ישראל 4 פעמים בשבוע בקיבוץ שדות ים."

המסלול שבחרתי דורש ממני להשתתף באליפות ישראל מדי שנה ולנסוע בין שש לעשר פעמים בשנה לחו"ל, לתחרויות ולמחנות אימונים. אלה נסיעות יקרות, אבל הן חלק הברחי מההתקדמות שלי.

לבחור בדרך של ספורטאי

"לאחרונה הודיע לי צה"ל שקיבלתי מעמד של ספורטאי מצטיין. הייתי צריך לקבל החלטה משמעותית: האם לבחור במסלול של גיוס משמעותי ולהתייחס להצעות לתפקידים שקיבלתי, או להקדיש את השנים הקרובות להתפתחות שלי כספורטאי מקצועי. לאחר כמה חודשים של מחשבה החלטתי שאני רוצה להמשיך עם השיט. אני רוצה לתת לעצמי את ההזדמנות להגיע לרמה הגבוהה ביותר, ולייצג את מדינת ישראל בכבוד בתחרויות ברחבי העולם.

המסלול שבחרתי דורש ממני להשתתף באליפות ישראל מדי שנה ולנסוע בין שש לעשר פעמים בשנה לחו"ל, לתחרויות ולמחנות אימונים. אלה נסיעות יקרות, אבל הן חלק הכרחי מההתקדמות שלי. כדי להתחרות מול השייטים הטובים בעולם, אני צריך לצבור ניסיון, להתאמן בתנאים המתאימים ולהשתתף בתחרויות ברמה הגבוהה ביותר."

מהן המטרות הגדולות שלך? "יש לי שתי מטרות מרכזיות. הראשונה היא לזכות במדליה באליפות אירופה או באליפות העולם. זו משימה קשה מאוד, אבל היא מה שמניע אותי כרגע.

המטרה השנייה היא להשתתף באולימפיאדת בריסביין באוסטרליה בשנת 2032. זה החלום הגדול שלי. כמובן שלפני זה יש את האולימפיאדה בלוס אנג׳לס, שגם היא בראש שלי, אבל מכיוון שכל מדינה שולחת שייט אחד בלבד בכל קטגוריה אולימפית, אני שואף להגיע למקום הראשון בארץ ולהיות זה שייצג את ישראל.

החלום עולה כסף

״לצד האימונים וההישגים, עומד בפני ספורטאים צעירים אתגר המימון.

בתחרויות הנוער, המשתתפים משלמים כ-30% מעלות ההשתתפות - כ-4,000 שקלים - ואילו משרד התרבות והספורט מממן את יתרת הסכום. כשעוברים לדגם הבוגרים התמונה משתנה: חלק גדול בהרבה מההוצאות נופל על הספורטאים ומשפחותיהם.

ההוצאות כוללות לא רק את התחרויות, אלא גם מחנות אימונים ותחרויות הכנה. כל אלה חיוניים כדי להתקדם ולהתמודד מול שייטים ברמה בינלאומית. לעיתים אפשר לקבל החזר על חלק מההוצאות בעקבות זכייה במדליה, אבל עד שמגיעים להישג, צריך קודם כול לממן את הדרך אליו.

בגלל הקושי הכלכלי, שייטים רבים פורשים כשהם מגיעים לגיל שבו הם צריכים להתחרות בדגם הבוגרים. מי שמחליט להמשיך נדרש לעיתים לחפש תורמים, ספונסרים או דרכים אחרות לגייס כסף״

איך מתמודדים עם ההוצאות בגיל 18? ״כשעברתי לדגם הבוגרים הבנו במשפחה שלא נוכל לממן את כל ההוצאות בעצמנו. לא מדובר רק בתחרויות ובטיסות, מדובר בלקיים אורח חיים של ספורטאי, דבר שמתחיל בעגלת הסופר, ממשיך למעטפת המקצועית (פסיכולוג, תזונאי, מאמן כושר) ומסתיים בטיסות לחו״ל. לכן החלטנו לצאת לפרויקט מימון המונים, שיאפשר לי להמשיך להתאמן ולהתחרות וגם להפחית את הנטל הכלכלי על המשפחה.

בהתחלה היה לי קשה עם הרעיון של לפרסם את עצמי ברשתות החברתיות, אבל עם הזמן הבנתי שהפרסום הוא חלק בלתי נפרד מקריירה בספורט. אם אני רוצה להגיע רחוק, אני צריך לא רק לעבוד קשה על המים, אלא גם לדעת להסביר לאנשים מה אני עושה, לאן אני שואף ומה נדרש כדי להגיע לשם.

לפני כחצי שנה התחלנו לעבוד על הפרויקט יחד עם אנשים טובים ומוכשרים מהקהילה שלנו, **עמית סקל ונעמה קפון**, שהקדישו לי זמן ותרמו ממקצועיותם לפרויקט. יעד הגיוס הוא 90 אלף שקלים (שלא מהווה את מלוא הסכום השנתי), וכבר עברנו את מחצית הדרך. זה הישג משמח ומשמעותי מאוד עבורי, אבל עדיין נותר לנו לגייס את החלק השני.״

מה למדת מהמפגש עם האנשים שתומכים בפרויקט? ״גיליתי שהרבה אנשים רוצים לעזור ולתרום, וזה ממש לא מובן מאליו. התמיכה הזאת מרגשת אותי ומעוררת בי השראה. היא נותנת לי מוטיבציה להמשיך, לעבוד קשה ולהציב לעצמי יעדים גדולים יותר.

לסיום – מסר אישי ממשפחת גבע

זה הזמן להודות לקהילת עין המפרץ היקרה על הפרגון, המילים החמות והתרומות שהצלחנו יחד לאסוף עבור המשך קריירת השיט שלי. בזכותכם עברנו 50% מהיעד!!

אבל אין מנוחה – ממשיכים בכל הכוח, לפחות עד היעד שהצבנו לעצמנו. אז אם טרם הספקתם – רישמו בגוגל ״המסע האולימפי של יהב״, התמיכה דרך אתר giveback. כל תרומה קטנה כגדולה+מילה טובה = מקדמת את יהב במסלול.

ודבר אחרון – אם יש לכם אפשרות להפיץ את הקישור ברשתות החברתיות, בווטס אפ, בפייסבוק, בקהילות סגורות – בבקשה עשו זאת ותבוא עליכם הברכה.

ושוב מוקירים ומודים מכל הלב לכל אחד ואחת מכם, משפחת גבע

שׁוּב/ אסא ארנון

"שיר אחד קשקוש"

הֵם הוֹלְכִים וְשָׁרִים
שָׁם בַּוָּאדִי מוּל הַיָּם
הַנְּעוּרִים
הֵם הוֹלְכִים וְנוֹטְשִׁים
חֲבֵרֶיךָ הַקְּשִׁישִׁים

צִפֳּרִים פְּרוּשׁוֹת כְּנָפַיִם
שְׁחוֹרוֹת וּרְחָבוֹת
חָגוֹת מוּל עֵינֶיךָ
בְּצִרְיחוֹת מְיַבְּבוֹת

תְּשׁוּקוֹת מְבֻתָּרוֹת
מַחְשְׁבוֹת־וִיתּוּר
בְּלִבּוּל שֶׁל רָגָשׁוֹת

חַיֶּיךָ הַזּוֹרְמִים
עֲגוֹלֵי הַזָּוִיּוֹת
נִקְרָעִים לְזָוִיּוֹת מָרוֹת

בָּנוֹת בָּנִים רוֹכְנִים עַל מִשְׁבָּבְךָ
דְּאוּגֵי פָּנִים, פּוֹקְרִים יָדַיִם
בְּרַחֲמִים חֲסָרֵי אוֹנִים
שׁוּב נִתּוּחַ, שׁוּב אִשְׁפּוּז
שׁוּב מַכָּה לַגּוּף, לָרוּחַ

כְּבָר אָמַרְתִּי וְכָתַבְתִּי וְיִלַּלְתִּי וְחָפַרְתִּי
וְתָלִיתִי מַבָּטִי בַּקִּירוֹת הַלְּבָנִים
נוֹטְפֵי זָרוּת וְקוֹר, עוֹטְפֵי הַחוֹלִי וְהַצַּעַר
לְלֹא עֶזְרָה, לְלֹא מָזוֹר

וְשׁוּב חוֹזְרוֹת הָאַחְיוֹת, פּוֹרְשׁוֹת יָדַיִם רְחָבוֹת
בְּצִיּוּץ חוֹמֶל בְּלִי שׁוּם בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת
עֲטוּפוֹת בְּבֶגֶד הַבָּחוֹל עוֹבְרוֹת מִטָּה מִטָּה
בְּקֶצֶב מִקְצוֹעִי, אֶחָד אֶחָד
בְּמוֹ מָחוֹל שֶׁבְּסוֹפוֹ, בַּסִּיבּוּב הָאַחֲרוֹן,
בַּאֲדִישׁוּת מוּרְגֶּלֶת
יְקַפְּלוּ אֶת הַסְּדִינִים וְיִסְגְּרוּ אֶת הַדֶּלֶת.

עדכונים מהחווה

חוות נעמן פתוחה ללקוחות כחצי שנה, והמון דברים קרו בתקופה הקצרה הזו. הצוות שלנו התרחב ומורכב מארבע מדריכות ומדריך. כולם מוסמכים, בעלי ניסיון ואהבה עצומה לתחום. יש לנו כ- 60 תלמידים וחלקם רוכבים כל-כך טוב שהם כבר משתלבים ברכיבה קבוצתית.

מלבד תלמידים פרטיים יש לנו שלוש עמותות, איתן אנחנו מפתחים שיתופי פעולה וגם בית ספר גלים מכניס שיעורי רכיבה טיפולית למערכת של שנה הבאה. בנוסף נהיה שותפים במרכז התעסוקתי שמוקם בימים אלה ויפתח בספטמבר ושיתוף הפעולה עם אגף השיקום מניב פרי ולקוחות נרשמים ורוכשים טיפולים דרך האפליקציות move ו - shikume.

אפשרויות הטיפול שלנו מתרחבות ואנו גאים לשתף שאור, רכזת המדריכים שלנו, סיימה בהצלחה ארבע שנים של לימודי פסיכותרפיה גופנית ומתחילה לעבוד אצלנו בחווה כפסיכותרפיסטית בליווי סוסים. שיטת טיפול רגשי ייחודית, המשלבת את הנוכחות והאינטראקציה עם הסוס ככלי טיפולי ומסייעת בבניית ביטחון עצמי, ויסות רגשי, שיפור מיומנויות תקשורת ועיבוד טראומות בדרך חווייתית ועוקפת מילים.

רכשנו סוס חדש, קווטר בן 6.5 בשם רג'י. הוא מתוק אמיתי וכבר משתלב בשיעורים. הוא החליף את פיליפ שיצא לפנסיה.

תודה לכל מי שמתעניין ומפרגן, הסוסים שלנו תמיד שמחים כשאתם מבקרים ומפנקים.

מוזמנים תמיד - חופית סהר, חוות נעמן

דפדפת

מסיק זיתים והחלפת זרעים

ביום שלישי, אחרי ההצבעה בקלפי ניפגש למסיק זיתים קהילתי, עם קצת עבודת ידיים והרבה טבע. נמסוק יחד זיתים, נכין זיתים כבושים, וכל אחד ואחת ייקחו צנצנת הביתה.
בנוסף נקיים החלפת זרעים - מביאים זרעים מצמחים שגדלים אצלכם בגינה, מחליפים עם אחרים ויוצאים עם זרעים חדשים לשתול.

מה מביאים?
למסיק הזיתים - רק צנצנת זכוכית ריקה. אנחנו נדאג לכל השאר!
להחלפת הזרעים - זרעים מצמחים שיש לכם בגינה כדי לחלוק עם המשתתפים. אין לכם זרעים? מוזמנים להגיע גם בלי ולהצטרף לחגיגה.

יום שלישי, 27/10, בשעה 16:00 בגן הזיתים נוף גלילי, ליד המגרש של עידן. מחכים לכם!

נובמבר הירוק

בחודש נובמבר נציין את Green November (נובמבר הירוק)
נובמבר הפך לחודש של מבצעים וקניות מעבר לצורך. אנחנו בוחרים אחרת.
חודש של פעילויות קהילתיות ירוקות לכל הגילאים: פחות צריכה, יותר יצירה, שיתוף וקהילה.
כל הפרטים בהמשך...

תודות

פתיחת משכן תצוגת הטרקטורים

בשישי שעבר נפתחה תצוגת הטרקטורים עם קפה מרפסת חגיגי.
היה מרגש לראות את כולם מסתובבים בין הטרקטורים והעתיקות.
מתרשמים, נזכרים, טועמים, מדברים.

הרבה פעמים בסוף אירוע תרבות, אנשים רוצים לדעת שמות. מי עזר? מי יזם? אני רוצה להסביר למה אני לא כותבת שמות. הרבה אנשים באים לעזור. חלקם באופן קבוע, חלקם כשיש להם זמן (במקרה של התערוכה, אנשים עזרו פה לאורך תקופה ארוכה, לפני שגם אני הצטרפתי לעניינים) מרוב שאני באמת מנסה לזכור את כולם, אני יודעת שבתוך כל הארגונים והסידורים, אני עלולה לשכוח מישהו שיכול להיעלב וזה לא שווה את זה.
אז בלי שמות, רוצה להודות לכל הצוות הענק של התערוכה, שעבד המון זמן על התצוגה הזאת ויזם את הרעיון הנהדר של קפה מרפסת ברחבת המוזיאון.
היה תענוג להרים איתכם ערב שכזה!

מסיבת נשים ורודה- רוקדות למען המודעות לסרטן השד

במסגרת חודש המודעות לסרטן השד התקיימה מסיבה ורודה- ערב של מוסיקה, ריקודים, שמחה וחיבור קהילתי. איזו מסיבה מעולה זו הייתה, הפאב הפך ורוד והתמלא בהמון נשים שרק רוצות לרקוד.

הערב הזה נוצר משיתוף פעולה מוצלח בין הבריאות והרווחה והתרבות בעין המפרץ ובכפר מסריק, בשיתוף עם מרפאת נעמן ומרפאת הנשים בעכו. חודש המודעות לסרטן השד מזכיר לכולנו את החשיבות של מודעות, גילוי מוקדם ודאגה לבריאותנו. מסיבת הריקודים הייתה הזדמנות נפלאה לשלב בין מסר חשוב זה לבין מפגש חברתי, שמחה ותנועה.

תודה גדולה לכל מי שהגיעה, רקדה, שמחה ולקחה חלק בערב המיוחד הזה. הנוכחות שלכן והאנרגיות שהבאתן הפכו את המסיבה להצלחה גדולה. תודה לכל הצוות המעולה שעבד על ההפקה הזאת, וגם לשני הגברים שעזרו לנו בהעברת הציוד.

נראה לי שזו תחילתה של מסורת... אז בשנה הבאה בכפר מסריק?

לבחור להיבדק/ דודו ביטון

הבחירות ממש בפתח, אז במי בוחרים? בך!!

החודש הוא חודש המודעות לסרטן שד. לי יש מנהג מגונה כבר שמונה שנים בחודש זה לעצור הכל ולשתף. גילוי מוקדם מציל חיים, והשנה שוב אני מבין מקרוב כמה זו הבחירה הנכונה.

אז נעים מאוד – דוד, אלמן כבר 8 שנים, אבא למירון וארבל. הסיבה לשינוי הסטטוס המוזר הזה לבחור בגיל צעיר (נפרדתי מאשתי לתמיד ביום הולדתי ה-37) היא מחלת הסרטן, וליתר דיוק סרטן שד.

אז אצלנו המחלה הופיעה באמצע החיים המוקדמים בלי שום הכנה מוקדמת. אז כמובן שמוצאים את כל התירוצים וקצת מתעלמים, במיוחד שרק חודש לפני נולד בננו. בסוף הולכים להיבדק ומבינים שהמצב כבר חמור, גוש של 6.5 ס״מ.

לילך אשתי ז״ל היתה האהבה הראשונה שלי, האדם שהכי אהבתי ועדיין אוהב. הכרנו בצבא, שנה בדרום אמריקה, ומאז אנחנו יחד. בחורה בריאה, בלי סיגריות, בלי אלכוהול, בלי עודף שומן או כל בעיה אחרת, מהאנשים שבקושי פגשו רופא בחייהם. ופתאום, אחרי המפגש עם הסרטן, בית החולים רמב״ם הפך לבית השני שלנו.

לילך נפטרה בגיל 35 אחרי מאבק קשה של 3.5 שנים במחלת הסרטן. מסתבר שלילך היתה נשאית גנטית, וזאת הסיבה שהמחלה הופיע כל כך מוקדם.

אז כמובן בחוכמת בדיעבד גיליתי כי יכול היה להיות אחרת, הגעה מוקדמת לבדיקות היתה משנה את המצב. הייתי קצת סקפטי אבל... מה השתנה, שאני ממשיך לחפור? הפוסטים בשנים האחרונות גרמו לקרובי להיבדק, ולהמשיך להבין שאין סודות - גילוי מקדים מציל חיים. בשבוע שעבר גיסתי היקרה והאהובה החלימה באופן רשמי מסרטן שד. מה ההבדל? היא דאגה להמשיך להיבדק באופן קבוע כל שנה, אני קצת לחצתי על זה . אצלה הגילוי היו בשלבים הראשונים של המחלה, הניתוח היה מאוד פשוט וקל וכך גם כל תהליך ההחלמה, ובלי קשר היא אלופה! וזה לא המקרה היחיד שפגשתי מקרוב.

אז מה עושים? פשוט - מזמינים תור לאבחון מוקדם. הגעת לגיל 40 - הרווחת ממוגרפיה כל שנתיים. ובכלל להיות מודעת לקיום הבעיה.

אז קצת נתונים - בכל שנה ישנם 5,000 חולות חדשות בישראל. אחוז שרידות של מעל 5 שנים אצל נשים בגילוי מוקדם הוא 90. כאשר הגילוי הוא מאוחר או שהגידול כבר גרורתי אחוזי ההישרדות הם 27. 1,000 נשים יעזבו אותנו כל שנה לעולם שכולו טוב.

אז במה את בוחרת? בחיים! **ממוגרפיה עכשיו!!** ותודי לי אחר כך ♥

ארבעים שנה של געגוע/ נפתלי חן

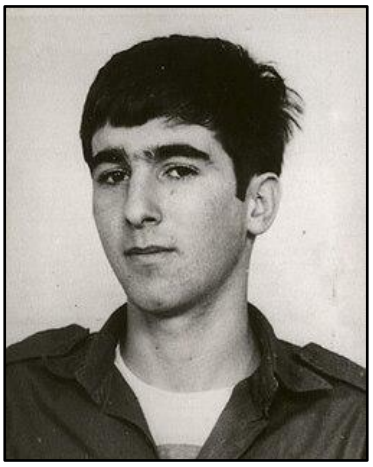

"אני עוד אחזור. שנה? שנתיים?..." את המילים האלה כתב רון ארד לאשתו תמי ולבתו יובל מתוך השבי בלבנון.

שנה? שנתיים? מי היה מאמין שארבעים שנה לאחר מכן אנחנו עדיין מחכים לו. ארבעים שנה שבהן מדינה שלמה התבגרה, ילדים הפכו להורים, הורים לסבים ולסבתות, מלחמות פרצו והסתיימו, ממשלות התחלפו, ורון עדיין לא חזר הביתה.

לפני 40 שנה, ב־16 באוקטובר 1986, יצאו הנווט רון ארד והטייס ישי אבירם למשימה מבצעית בלבנון. בעקבות תקלה נאלצו השניים לנטוש את המטוס. ישי אבירם חולץ במבצע נועז. רון נפל בשבי ארגון אמל.

בתחילה עוד הגיעו ממנו מכתבים ותמונות. המשפחה ידעה שהוא בחיים, והאמינה שיום אחד תחבק אותו שוב. באחד ממכתביו מהשבי סיפר רון על חלום קטן: לפגוש את תמי בסוף יום עבודה ולשבת איתה על הדשא. תחשבו על זה - אדם שנמצא בשבי, רחוק ממשפחתו ומכל מה שהכיר, חולם על הדברים הפשוטים ביותר. לא על הרפתקה גדולה, אלא על ערב רגיל בבית, לצד האישה שהוא אוהב.

ארבעים שנה אחר כך, החלום הפשוט הזה עדיין לא התגשם. בהמשך נותק הקשר, ומאז גורלו נותר לא ידוע.

מדינת ישראל לא הפסיקה לחפש. במשך עשרות שנים נערכו מבצעי מודיעין, פעולות חשאיות וניסיונות להשיג מידע שיוביל אליו. ישראל אף חטפה בלבנון את עבד אל־כרים עובייד ואת מוסטפא דיראני, בתקווה שהדבר יסייע להשבתו.

בחודשים האחרונים פעלו כוחות מיוחדים בלבנון בניסיון למצוא ממצאים הקשורים לרון. אבל התשובה המיוחלת עדיין לא הגיעה. וכמה כאב יש בהמתנה הזאת. כמה געגוע של משפחה שרוצה דבר אחד פשוט: לדעת מה עלה בגורלו של האדם שהיא אוהבת, ולהשיב אותו הביתה.

לפני כחודשיים, באוגוסט 2026, התבשרנו שעצמותיו של יהודה יקותיאל כץ, שנפל בקרב סולטן יעקב, אותרו והושבו לישראל אחרי 44 שנים. ארבעים וארבע שנים!

הסיפור הזה אינו מבטיח שגם את רון נמצא. אבל הוא מזכיר לנו שגם אחרי עשרות שנים אפשר להגיע לתשובות, ושאסור להתייאש מהחיפוש.

ארבעים שנה מלאו לנפילתו של רון ארד בשבי. ארבעים שנה של געגוע, של תקווה ושל כאב. אנחנו כאן ממשיכים לחכות...

אותיות הבחירה של מפלגות האופוזיציה – דמוקרטים, אייזנקוט, בנט וליברמן

הביא לפרסום –
שלום ברמן

לכו להצביע!